



## ΤΑ ΑΚΡΑΙΑ ΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Από τον Αδ.· Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †  
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.·Α.·Α.·Τ.· Μισραϊμ και Μέμφις 1989-2007

Αμήχανα κοιτά ο άνθρωπος την φύση γύρω του ν' ακολουθεί ρυθμούς, μεθόδους και πορείες που τον ξαφνιάζουν. Τα ακραία καιρικά φαινόμενα, αν δεν μας τρομάζουν, τουλάχιστον μας σαστίζουν. Η φύση τρελάθηκε, μονολογούν πολλοί. Μήπως όμως η φύση δεν τρελάθηκε αλλά απλά αντιδρά στην τρελή δράση του ανθρώπου; Μήπως απλά η φύση ανακλά αυτό που συμβαίνει μέσα στον ίδιο τον άνθρωπο;

Αποτελεί κοινό τόπο της μεταφυσικής σκέψης Ανατολής και Δύσης ότι ο άνθρωπος είναι ένας μικρός κόσμος που δρα επηρεαζόμενος από το σύμπαν κι επηρεάζοντάς το, σύμφωνα με την αρχή που υποστηρίζει ότι «εν το παν». Το μικρό επηρεάζει το μεγάλο και το μεγάλο το μικρό, όπως η υγεία του επιμέρους οργάνου επηρεάζει την υγεία όλου του σώματος και το σφρίγος αυτού του τελευταίου επηρεάζει όλα τα όργανά του. Ή, με άλλα λόγια, ο μικρόκοσμος βλέπει τον εαυτό του στον καθρέπτη του μακρόκοσμου κι ο μακρόκοσμος προβάλλεται εντός του μικρόκοσμου. Η δράση του ενός σαφώς επηρεάζει την δράση του δευτέρου κι επηρεάζεται απ' αυτήν.

Ο άνθρωπος σήμερα αναζητά αίτια για τις φυσικές καταστροφές, μόνο που ξεχνά να τα ψάξει εντός του. Στην καλύτερη περίπτωση, θεωρεί ως κάποιο βαθμό υπεύθυνες τις εξωτερικές του δράσεις. Αλλά μήπως αυτές δεν είναι οι εικόνες του τι συμβαίνει εντός του; Μήπως οι θύελλες δεν αντικατοπτρίζουν τις θύελλες του μυαλού μας που, μη ελέγχοντας πια την σκέψη, από όργανο δημιουργίας μετατρέπεται σε όργανο καταστροφής; Το μυαλό του ανθρώπου έχει πια την τάση να διαστρέφει ό,τι καλό και να διαταράσσει κάθε τι το σύμφωνο με την τάξη και την αρμονία της φύσης – είτε πρόκειται για μετατροπή της επιστήμης σε μέθοδο παραγωγής θανάτου, είτε πρόκειται για τους καθημερινούς παραλογισμούς που προκαλούν αληθινούς πολέμους ενάντια στον εαυτό μας αλλά και στους άλλους. Μόνο που κι οι δυο τούτοι πόλεμοι έχουν πάντα ως θύματα την αθωότητα – είτε την δική μας είτε των άλλων.

Μήπως οι φωτιές που στο διάβα τους νεκρώνουν κάθε ζωή δεν αντικατοπτρίζουν την φωτιά των παθών μας που σιγοκαταστρέφει κάθε ηθική αξία που ως τώρα μας χρησίμευε σαν σημείο αναφοράς για την χάραξη της πορείας μας; Αναλογιστήκαμε ποτέ τα ρημάδια που αφήνει πίσω της η φωτιά του πάθους όταν σιγήσει; Διαλυμένες οικογένειες και σώματα άρρωστα ή νεκρά...

Κι η πλημμύρα των υδάτων μήπως μας θυμίζει την πλημμύρα των συγκινήσεών μας, που, όταν σπάσουν τα φράγματα του συνειδητού ελέγχου μας, συμπαρασύρουν στο διάβα τους την ευτυχία όλων μας;

Κι ο τριγμός των σπιτιών που καταρρέουν καθώς σείεται η γη, μήπως μας θυμίζει πόσο σαθρά είναι τα οικοδομήματα της ζωής μας που στον πρώτο τριγμό, στην πρώτη δυσκολία, γίνονται ερείπια που τονίζουν πως χάσαμε την ζωή μας;

Και το μεγάλο σαν καρύδι χαλάζι που καταστρέφει τις καλλιέργειές μας, μήπως δεν αντιστοιχεί στις παγωμένες μας καρδιές που εξόρισαν από την επικράτειά τους την αγάπη, την μόνη ικανή να θρέψει τον εσωτερικό εαυτό μας;

Επειδή η ζωή φέρει μέσα της το σπέρμα του θανάτου, οι άνθρωποι ασχολούνται με τον θάνατο. Αλλά για την Αρχή που δίνει την ζωή, αδιαφορούν παντελώς. Κι έτσι, αντί να



ψάχνουν για το πώς θα κρατήσουν την ζωή τους, προτιμούν ν' αναρωτιούνται αμήχανοι για τις καταστροφές που αποδίδουν στα ακραία καιρικά φαινόμενα.

Κι όμως η σοφία του παρελθόντος βροντοφωνάζει: «Μελετάμε τα ουράνια φαινόμενα, μετράμε τις γήινες επιφάνειες. Τι θέλουμε να μάθουμε απ' αυτά; Αφού δεν ξέρουμε τίποτε για την αρχή και το τέλος, μπορούμε να ξέρουμε αν ο κόσμος διέπεται από κάποιο νόμο; Πώς θα μπορούσαμε να ξέρουμε ότι βλέπουμε μια τιμωρία ή ένα μάννα εξ ουρανού;» (Τσουάνγκ-τσε, 27 D)

Από την δική μας στάση εξαρτάται αν θα δούμε τις ποικίλες καταστροφές που συμβαίνουν γύρω μας ως τιμωρία για τις εσωτερικές και εξωτερικές ανομίες μας, ή ως μια ακόμα ευκαιρία που μας δίνει ο ουρανός για να αφυπνισθούμε από την νάρκη της αδιαφορίας μας. Ας αποφασίσουμε πώς θα τις δούμε, για να καθορίσουμε εκ νέου την στάση μας στην ζωή, αλλά ας το αποφασίσουμε τώρα, όσο ακόμα το μπορούμε. Όποια κι αν είναι η απόφασή μας, ας είναι συνειδητή.